

Святославу Миколайовичу Реріху

Що знаємо ми про Люмоу?
Із Вчення Шамбали все те,
Що треба вчити знов і знову,
Бо в тім й свідомість в нас зросте

Все зрозуміліше й чіткіше,
Як нам в житті той приклад брать.
Сім'я всіх Реріхів - найбільше
Дає нам все, що можна дати.

Для всього людства, й для планети.
В минулий вік Він стільки вклав,
Щоб Світ в Красі й вже без вендетти
Жив у майбутнім, Святослав

Всі Реріхи в сім'ї – Махатми,
Але ж Люмоу серед них
Не раз був сином Мама й Тата,
Владичиці, й Владики Тих,

Й в служінні тому всьому людству
Він відпочинку сам не знав,
Без бузувірства, й без розпутства
Щоб Світ у кожному з нас зростав.

Люмоу, Святослав, Махатма,
Владика Сам Його так звав,
Безмежний Дух в Нім, дбав, щоб Атма
І в кожному з людей зростав.

Та Світ, на жаль, того не втямив,
Знать не схотів, тому й не взяв.
Так в прірву йде все сам, й до ями,

Не аби як, й не аби скільки.
А вчити й жити нам всім тим,
В чім буде якість, а не кількість,
Є приклад від Махатм в нас, з ним

І в тій сім'ї - Він наймолодший,
Великий Син своїх батьків,
Як скарб на світі найдорожчий,
Як Око Світу, Він прозрів

Був незрівняним, як художник,
В Його портретах Всесвіт весь,
І сам Він з Космосом тотожний,
Жив з нами й серед нас, не десь.

Що Шамбалу всю уявляють
В Надземнім Світі й на Землі,
Й Синів таких благословляють,
Щоб Світ не жив в п'єм'ї й імлі.

Творив і ніс той хрест свій Реріх,
В самотності своїй всій сам
Нам до Краси в Світ й серці двері
Дав приклад, як відкрити й нам.

Співець Краси, Любові й Світла,
Великий Реріх Святослав.
Життя й весь труд Його – молитва,
Низький уклін, Ти ж Світ спасав.

Про яку ж Ти й попереджав.

Й багато інших тих полотен,
Що нам назавжди в них урок,
І люди всі в них втямлять згодом,
Чому життя в них і їх рок

Є вкрай ганебним й в тім трагічним,
І що, і як нам всім робить,
Щоб жить, як люди ж, гармонічно,
Й життя все, і весь Світ любить.

Микола Іващенко, Київ, 21. 08. 2018 р.